

தேவன் விளக்குகளை அணைக்கின்றபோது

[18:1-24]

புரூஷ் மெட்செஜர் என்பவர், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 17 மற்றும் 18ம் அதிகாரங்களை “கற்பனைத்திறன் சக்தியின் இலக்கியரீதியான வெற்றி” என்று விவரித்தார். தானியேல் ரஸ்ஸல் என்பவர், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 18ம் அதிகாரமானது “வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் மாபெரும் அகிகாரங்களில் ஒன்றாக உள்ளது ... இதை உரக்க வாசியுங்கள், இந்த அதிகாரம் மாண்புமிக்க, அழகான, பயங்கரமான மற்றும் மனதை ஈர்க்கக்கூடிய கவிதையாக உள்ளது” என்று கூறினார்.²

18ம் அதிகாரத்தில் உள்ள செய்தியானது - நினைவே (செப்பனியா 2), ஏதோம் (ஏசாயா 34), மற்றும் இஸ்ரவேல் (ஆமோஸ் 5) ஆகியவை போன்றவற்றைப் - பற்றிப் பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள அழிவின் அறிவிப்புகளின் மாதிரியில் உள்ளது. இவ்வசனப்பகுதியானது விசேஷமாக, பாபிலோன், தீரு ஆகியவற்றின் அழிவை அறிவிக்கும் இரங்கற்பாடல்களை நமக்கு நினைவூட்டுகிறது (ஏசாயா 13; 14; 21; எரேமியா 50; 51; எசேக்கியேல் 26; 27). பழைய ஏற்பாட்டுச் சொற்றொடராக்கத்தைப் பயன்படுத்துதல் என்பது இந்த அதிகாரத்திற்குத் தொனியை அமைக்கிறது; ஆனால், மிக முக்கியமாக இது, பழைய ஏற்பாட்டு முன்னுரைத்தல்கள் தேவன் கூறியிருந்தபடியே மிகச்சரியாக நடந்தேறின என்பதை, முதல் நூற்றாண்டு வாசகர்களுக்கு நினைவூட்டியது. இவ்விதமாக, பாபிலோன் (அதாவது ரோமாபுரி) வீழும் என்று தேவன் கூறினால், அது நிச்சயமாகவே வீழும் என்று அவர்களுக்கு மறுஉறுதிப்படுத்தப்பட்டது.

18ம் அதிகாரம் மூன்று பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளது (வசனங்கள் 1-8, வசனங்கள் 9-19, வசனங்கள் 20-24), இவை ஒவ்வொன்றும் பாபிலோனின் வீழ்ச்சி பற்றிய பாடக்கருத்தின்மீது மையங்கொண்டுள்ளன. கைவிடப்பட்ட நகரத்தைச் சித்தரிக்கிற, மனக்கிலி ஏற்படுத்தும் காட்சிகள்தான் என்னை மிகவும் தொடுகின்றன: இனி ஒருபோதும் மனிதர்கள் இதில் குடியிருக்கமாட்டார்கள் (வசனங்கள் 22, 23), இது அசுத்தமான பறவைகளுக்கு மாத்திரமே வீடாக இருக்கும் (வசனம் 2). பாபிலோனுக்கு, “விளக்கு வெளிச்சம் இனி உன்னிடத்தில் பிரகாசிப்பதுமில்லை” என்று கூறப்பட்டது (வசனம் 23அ). ஒருகாலத்தில் பெருமையாய் இருந்த நகரத்தில் இருளும் தனிமையும் ஆளுகை செய்யும்.

மூன்று பிரிவுகளையும் ஒன்றிணைப்பதற்கும் பாவத்தின் விளைவுகளை வலியுறுத்துவதற்கும், “தேவன் விளக்குகளை அணைக்கின்றபோது” என்பது பற்றிப் பேசுவதற்கு நான் விரும்புகின்றேன். விபரங்களின்மீது நாம் நேரத்தைச் செலவிடுவோம், ஆனால் விபரங்கள் என்பவை இவ்வசனப்பகுதியின் மிகமுக்கியமான அம்சமாக இருப்பதில்லை. மிகாயீல் வில்காக் என்பவர் வலியுறுத்தியபடி, அர்த்தத்தைப் பற்றிப் பிடிப்பதைக் காட்டிலும் அச்சுறுத்தலைப் பற்றிப் பிடிப்பது என்பது அதிகம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக உள்ளது.³

விளக்குகள் நிச்சயமாகவே அணைந்து போகின்றன (18:1-8)

தேவன் விளக்குகளை அணைக்கின்றபோது, விளக்குகள் நிச்சயமாகவே அணைந்து போகின்றன.

அறிவிப்பு (வசனங்கள் 1-3)

யோவான், “இவைகளுக்குப் பின்பு, வேறொரு தூதன் மிகுந்த அதிகாரமுடையவனாய்,⁴ வானத்திலிருந்து இறங்கிவரக்கண்டேன், அவனுடைய மகிமையினால் பூமி பிரகாசமாயிற்று” என்று தொடங்கினார் (வசனம் 1). இந்த தூதன் தேவனுடைய பிரசன்னத்தில் இருந்து இறங்கி வந்தார், இவர் அவரது [தேவனது] அதிகாரத்தைக் கொண்டவராக அவரது [தேவனது] மகிமைப் பிரகாசத்துடன் வந்தார்.⁵ இவர் எல்லாரும் கேட்கும்படி “பலத்த சத்தமிட்டு, மகா பாபிலோன் விழுந்தது, விழுந்தது!” என்றார் (வசனம் 2அ).⁶ நியாயத்தீர்ப்பு முன்னதாக அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது (14:8); இப்பொழுது அந்தத் தண்டனை நிறைவேற்றப்பட வேண்டியிருந்தது.

“பெருமளவு மனதை அசைக்கும் இந்த அதிகாரங்களை யோவான் எழுதியபோது, ... ரோமாபுரி இன்னமும், வரம்பற்ற இராஜரீகத்தையும் மங்காத கௌரவத்தையும் மகிழ்ச்சியுடன் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த போதிலும்,⁷ இந்த நிகழ்ச்சி ஏற்கனவே நடந்துவிட்டது என்பதுபோல், தூதன் கடந்தகால வினைச்சொல்லைப் பயன்படுத்தினார். நியாயத்தீர்ப்பானது முதலில் தேவனுடைய சிந்தையில் ஏற்படுகிறது. தேவனைப் பொறுத்தமட்டில், பாபிலோனின் வீழ்ச்சி என்பது நடந்து முடிந்த உண்மையாக இருந்தது.⁸

வீழ்ந்துபோன பாபிலோன் பற்றிய விவரிப்பு, மனச்சேர்வு அடையச் செய்வதாக உள்ளது: “அது பேய்களுடைய குடியிருப்பும், சகலவித அசுத்த ஆவிகளுடைய காவல்வீடும்,⁹ அசுத்தமும்¹⁰ அருவருப்புமுள்ள சகலவித பறவைகளுடைய கூடுமாயிற்று” (வசனம் 2ஆ).¹¹ இந்தக் காட்சியானது, கைவிடப்பட்ட ஒரு நகரத்தைப் பற்றி, சிதிலங்களாக வீழ்ந்துபோய், உயிரினங்களிலேயே மிகவும் அருவருக்கப்படுபவற்றால் குடியிருக்கக் கையகப்படுத்தப்பட்ட நிலையாக இருக்கிறது.

“பேய்கள்” மற்றும் “அசுத்த ஆவிகள்” என்ற சொற்றொடர்களைப்

பற்றி, புறதெய்வ மதங்களின் “நிலைபிறழ்ந்த ஆராதனை மற்றும் நடைமுறைகளில் பேய்த்தனத்திற்குரிய சில விஷயங்கள் இருந்தன என்று புதிய ஏற்பாடு வாதிடுகிறது” என்பதை நினைவில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்¹² (1 கொரிந்தியர் 10:20ஐக் காணவும்). தூதனின் அடையாளத்துவத்தில், “ஆளுகையில் இருந்து தள்ளிவைக்கப்பட்டிருந்த புறதெய்வங்கள், ஒரு காலத்தில் தங்கள் வல்லமையானது மிகமேன்மையாக இருந்திருந்த ஆலயங்களின் சிதிலங்களை ஆறுதலற்றுத் தேடியலைந்தன.”¹³

வீழ்ந்துபோன பாபிலோனில், “அசுத்தமும் அருவருப்புமான” பறவைகளும் கூடக் குடியிருந்தன. நம்மில் பலரால், கற்பனையின் இந்தப் பகுதியை எடுத்துரைக்க முடியும். உடைந்துபோன மற்றும் சிதிலமான, இப்போது பறவைகள் மற்றும் பிற வனவிலங்குகள் (இவற்றில் சில, இருளில் நாம் சந்திக்க விரும்பாதவைகளாய் இருக்கும்) மாத்திரமே குடியிருக்கும் கட்டிட அமைப்புகளைக் கண்டிருக்கின்றோம்.

பாபிலோனின் சிதிலங்கள் பற்றிய இந்தச் சித்தரிப்பு, அந்த நாட்களில் இருந்த சராசரிக் குடிமகன்களினால் புரிந்துகொள்ளப்பட்டிருக்கும். “பழங்காலத்தில் மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் வாழ்ந்திருந்த மக்கள், ஆக்கிரமிக்கும் பாலைவனம், அதன் காற்றுக்கள் மற்றும் அடித்துக் கொண்டுபோகும் மணல் ஆகியவற்றுடன் தொடர்ந்த ஒரு யுத்தத்தை போராடிக்கொண்டிருந்தனர். கைவிடப்பட்ட நகரமானது விரைவிலேயே [விலங்குகள்] ஊடாடும் இடமாகிவிடும்.”¹⁴ தேவனுடைய வசனத்தில் நன்கு பழக்கப்பட்டவர்களுக்கு, இந்தச் சொற்றொடரக்கமானது, பின்வரும் தனிக்குறிப்பைக் கூடுதலாகப் பெற்றிருப்பதாயிருக்கும்: இதே சொற்றொடர்கள், பழங்கால பாபிலோனின் வீழ்ச்சியைப் பற்றிய தீர்க்க தரிசனங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தன (ஏசாயா 13:19-22ஐக் காணவும்), மற்றும் அந்தத் தீர்க்கதரிசனம் நாடகத்துவமாக நிறைவேறியிருந்தது.

வரலாற்றுப் பாபிலோனின் வீழ்ச்சியானது பழங்காலத்தின் பெரும் பேரழிவுகளில் ஒன்றாக இருந்தது இது பெர்சியர்கள், மக்கெதோனியர்கள் மற்றும் பார்த்தியர்கள் ஆகியோரின் வரிசையான வெற்றிகளின் மூலம் மெதுவான வீழ்ச்சியைப் பெற்றிருந்தது, இது கி.பி. முதல் நூற்றாண்டு வரையிலும் தொடர்ந்து இருந்தது, அவ்வளையில் இது ஒரு கிராமம் என்று எண்ணப்படுவதைக் காட்டிலும் சற்றே அதிகமான நிலையில் இருந்தது. வளமான நிலப்பகுதியில் வியூகத்துவமாக அமைந்திருந்தாலும் ... இது தனது மேன்மைத் தன்மையை விரைவில் இழந்துபோய், கைவிடப்பட்ட சிதிலங்களின் குவியலாயிற்று.¹⁵

2ம் வசனம், பழைய பாபிலோன் வீழ்ந்து போயிருந்தது எவ்வளவு நிச்சயமானதோ அது போலவே, வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் பாபிலோனும் - ரோமாபுரியும் - வீழ்ந்துபோகும் என்று தொடக்ககாலக் கிறிஸ்தவர்களுக்கு அறிவித்தது.

3ம் வசனம், ரோமாபுரி அழிவிற்கு நியமிக்கப்பட்டிருந்தது ஏன் என்பதை நமக்கு நினைவூட்டுகிறது. நன்கு பழக்கமான பின்வரும்

வார்த்தைகளைக் கொண்டு தூதன் தொடங்கினார்: “அவளுடைய வேசித்தனத்தின் உக்கிரமான¹⁶ மதுவை எல்லா ஜாதிகளும் குடித்தார்கள்; பூமியின் ராஜாக்கள் அவளோடே வேசித்தனம்பண்ணினார்கள்” (வசனங்கள் 3அ; 14:8; 17:2ஐக் காணவும்). இது ரோமாபுரியின் தேவபக்தியற்ற செல்வாக்கை, விசேஷமாக பேரரசு வணக்கத்தைப் பற்றிக் குறிக்கிறது.

பின்பு தூதன் ஒரு புதிய சிந்தனையைக் கூட்டினார்: “பூமியின் வர்த்தகர் அவளுடைய செல்வச்¹⁷ செருக்கின் மிகுதியினால் ஐசுவரியவான் களானார்கள்” (வசனம் 3ஆ). இது “வர்த்தகர்களை” பற்றிய முதல் குறிப்பிடுதலாக உள்ளது (வசனங்கள் 15, 23ஐக் காணவும்) மற்றும் இது ரோமாபுரியினால் மோசம்போக்கப்படுவதற்கு மனிதர்கள் வரிசையில் நின்று ஏன் என்பதற்கு ஏவுதல் பெற்ற விளக்கமாக உள்ளது. “ரோமாபுரியானது உலகத்திற்கு சமாதானத்தையும் பாதுகாப்பையும் கொடுத்திருந்தது, இவ்விதமாக அது, விரிவான ஆடம்பர வர்த்தகத்தின் வளர்ச்சியைச் சாத்தியமாக்கி, பரந்த அளவிலான வளமையை கொண்டு வந்திருந்தது.”¹⁸ ரோமாபுரியுடன் வர்த்தகர்கள் கொண்டிருந்த தேவபக்தியற்ற கூட்டுறவானது செல்வந்தர்கள் மற்றும் அதிகாரம் உள்ளவர்களின் வங்கி கணக்குகளைப் பெருகச் செய்திருந்தது. பவுல் கூறியதுபோல், “பண ஆசை எல்லாத்தீமைக்கும் வேராயிருக்கிறது” (1 தீமோத்தேயு 6:10).

வேண்டுகோள் (வசனங்கள் 4, 5)

பின்பு யோவான், “வேறொரு சத்தம் வானத்திலிருந்து உண்டாகக் கேட்டார்” (வசனம் 4அ). தேவனுக்காகப் பேசிய இந்தச் சத்தம்,¹⁹ இரு செய்திகளைக் கொண்டிருந்தது. இவற்றில் முதலாவது, தேவனுடைய மக்களுக்கானதாக இருந்தது: “என் ஜனங்களே, நீங்கள் அவளுடைய பாவங்களுக்கு உடன்படாமலும், அவளுக்கு நேரிடும் வாதைகளில் அகப்படாமலும் இருக்கும்படிக்கு அவளைவிட்டு வெளியே வாருங்கள். அவளுடைய பாவம் வானபரியந்தம் எட்டினது, அவளுடைய அநியாயங்களைத் தேவன் நினைவுகூர்ந்தார்” (வசனங்கள் 4, 5) என்பதாயிருந்தது. கர்த்தருடைய மக்கள் தனிப்பட்டு, தனிச்சிறந்தவர்களாய் இருக்க வேண்டும் என்று கர்த்தர் எப்போதும் விரும்புகின்றார் (2 கொரிந்தியர் 6:17ஐக் காணவும்).

அதிகாரம் கொடுக்கப்படுதல் (வசனங்கள் 6-9)

இரண்டாவது செய்தி, தேவனுடைய பழிவாங்கும் முகவர்களுக்கானதாக இருந்தது:²⁰ “அவள் உங்களுக்குப் பலனளித்தது போல நீங்களும் அவளுக்குப் பலனளியுங்கள், அவளுடைய கிரியைகளுக்குத் தக்கதாக அவளுக்கு இரட்டிப்பாகக் கொடுத்துத் தீருங்கள்; அவள் உங்களுக்குக் கலந்து கொடுத்த²¹ பரத்திரத்திலே இரட்டிப்பாக அவளுக்குக் கலந்து கொடுங்கள்” (வசனம் 6). “அவளுக்கு இரட்டிப்பாகக் கொடுத்து” மற்றும் “இரட்டிப்பாக அவளுக்குக் கலந்து கொடுங்கள்” என்ற சொற்றொடர்கள்,

ரோமாபுரியானது கொடுத்திருந்த வேதனைபோல் இருமடங்கு அதற்குக் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று அர்த்தப்படலாம். ஒரு மனிதன், தான் விதைத்ததைப் போல் பலமடங்கு அறுக்கின்றான் என்பதே விதைத்தல் மற்றும் அறுத்தலின் கொள்கையாக உள்ளது - மற்றும் ரோமாபுரி தான் பெற்றுக்கொண்ட எதற்கும் தகுதியானதாகவே இருந்தது. இருப்பினும், “இரட்டிப்பை அவளுக்கு இரட்டிப்பாக்குதல் என்பது, முழுமையான கைம்மாறு என்பதற்கான உலகநடையிலான சொல்விளக்கமாய் இருந்தது” என்று I. T. பெக்வித் என்பவர் சுட்டிக்காண்பித்தார்.²² (எரேமியா 16:18; 17:18ஐக் காணவும்.) அடுத்த வசனம், “அவள் தன்னை மகிமைப்படுத்தி, செல்வச் செருக்காய் வாழ்ந்ததெவ்வளவோ அவ்வளவாய் வாதையையும் துக்கத்தையும் அவளுக்குக் கொடுங்கள்” (வசனம் 7ஆ) என்று கூறுகிறது.²³ 6ம் வசனத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட சொற்றொடராக்கம், முடிவில் தராசுத்தட்டுகள் சமானமாக்கப்படும் என்றும் ரோமாபுரியானது தான் கொடுத்திருந்தது எவ்வளவோ, அவ்வளவாகப் பெறும் என்பதையும் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது (மத்தேயு 7:2ஐக் காணவும்).

ரோமாபுரியானது “வாதைக்கும் துக்கத்திற்கும்” தகுதியானதாக இருந்தது ஏன்? ஏனென்றால் “அது தன்னை மகிமைப்படுத்தி செல்வச் செருக்காய் வாழ்ந்திருந்தது” - ஏனென்றால் அது தனது இருதயத்தில், “நான் ராஜஸ்திரீயாய் வீற்றிருக்கின்றேன்; நான் கைம்பெண்ணல்ல, நான் துக்கத்தைக் காண்பதில்லை” என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தது (வசனம் 7). பெருமையினால் நிறைந்திருந்த அது தேவன் தேவை என்பதை உணரவில்லை. “இந்தக் காரணத்தினால்” தூதன், “அவளுக்கு வரும் வாதைகளாகிய சாவும்²⁴ துக்கமும் பஞ்சமும் ஒரே நாளிலே வரும். அவள் அக்கினியினாலே சுட்டெரிக்கப்படுவாள்” என்று கூறினார் (வசனம் 8ஆ).

“ஒரே நாளிலே” என்ற சொற்றொடரானது, “இருபத்து நான்கு மணிநேர அளவு” என்று அர்த்தப்படுவதில்லை. இந்த அதிகாரத்தில் “ஒரு நாள்” என்ற சொற்றொடரானது “ஒரு மணி நேரம்” என்ற சொற்றொடருடன் மாற்றத்தக்க வகையில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது (8 மற்றும் 10ம் வசனங்களை ஒப்பிடவும்). இவ்விரு சொற்றொடர்களும், ரோமாபுரியின் வீழ்ச்சியினுடைய திடீர்த்தன்மையை அடிக் கோடிடுவதற்கு அடையாளத்துவமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.²⁵

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் எழுதப்பட்ட வேளையில் ரோமாபுரியின் தாக்கப்பட இயலாததாகத் தோன்றிய தன்மையைச் சிந்தையில் கொண்டவர்களாய் நாம், “இது எவ்வாறு சாத்தியமாகும்?” என்று கேட்கலாம். தூதனுடைய வார்த்தைகள் பதில் ஒன்றை அளிக்கின்றன. 8ஆ வசனமானது, “அவளுக்கு நியாயத்தீர்ப்புக் கொடுக்கும் தேவனாகிய கர்த்தர் வல்லமையுள்ளவர்” என்று கூறுகிறது. மூலவசனத்தில், “வல்லமையுள்ளவர்” என்ற வார்த்தையானது தனது வலியுறுத்தத்தைக் கொடுப்பதற்காக வாக்கியத்தின் முதல்பகுதியில் வருகிறது: “Because strong is the Lord God, the One judging her.” ரோமாபுரியானது பலம் வாய்ந்ததாக (strong) இருக்கலாம் (வசனம் 10), ஆனால் தேவன் அதிக பலம் வாய்ந்தவராக (stronger) இருக்கின்றார்.

இருளானது மறைக்கப்பட்டிருக்க முடியாது (18:9-19)

தேவன் விளக்குகளை அணைக்கின்றபோது, இருளானது மறைக்கப் பட்டிருக்க முடியாது.

நமது வசனப்பகுதியின் முதல் பிரிவில், ரோமாபுரியானது “அக்கினியினாலே சுட்டெரிக்கப்படும்” என்று தூதன் உரைத்திருந்தார் (வசனங்கள் 8அ; 17:16ஐயும் காணவும்). இரண்டாவது பிரிவில், 9முதல் 19 வரையிலான வசனங்களில் அடையாளத்துவமானது, புகை மற்றும் அக்கினிக்குப் பின்னால் மூன்று குழுவினர் நின்றுகொண்டு, ரோமாபுரியின் அழிவுக்காகப் புலம்புவது போன்று சித்தரிக்கப்பட்டு உள்ளது.²⁶ (“பாபிலோனின் வீழ்ச்சி” என்ற விளக்க படத்தைக் காணவும்.)

இராஜரீகங்கள் (வசனங்கள் 9, 10)

முதலாவது நாம், சிற்றரசர்கள் மற்றும் பேரரசின் ஆட்சியாளர்கள் ஆகியோரின் புலம்புதலைக் காண்கின்றோம்:

அவளுடனே வேசித்தனஞ்செய்து செல்வச்செருக்காய் வாழ்ந்த பூமியின் ராஜாக்களும் அவள் வேகிறதினால் உண்டான புகையைக் காணும்போது அவளுக்காக அழுது புலம்பி, அவளுக்கு உண்டான வாதையினால் பயந்து, தூரத்தில் நின்று: “ஐயையோ!²⁷ பாபிலோன், மகா நகரமே! பலமான பட்டணமே! ஒரே நாழிகையில் உனக்கு ஆக்கினை வந்ததே!²⁸ என்பார்கள் (வசனங்கள் 9, 10).

இவர்கள், 17:2ல் குறிப்பிடப்பட்ட அதே அரசர்களாய் இருந்தனர், மற்றும் ஒருவேளை இவர்கள், ரோமாபுரியின் அழிவில் பங்கேற்கவிருந்த (17:16) பத்து அரசர்களாகக்கூட (17:12) இருந்திருக்கலாம். (ஒரு நபர், ஒரு செயலைச் செய்துவிட்டு, பின்பு அதன் விளைவுகளைக் குறித்து வருத்தப் படுதல் என்பது வழக்கத்திற்கு மாறானதல்ல; 2 கொரிந்தியர் 7:10ஆவைக் காணவும்.) “அழுது” மற்றும் “புலம்பி” என்ற வார்த்தைகள், அமைதியான துக்கத்தைக் குறிப்பதில்லை. மாறாக இவைகள், இந்த அரசர்கள் புலம்பி அழுது தங்கள் மார்பில் அடித்துக்கொண்டதைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது.

இருப்பினும், புலம்பி அழுதவர்கள் தங்கள் சொந்த இழப்பிற்காக அழுத அளவுக்கு, ரோமாபுரிக்காக அழவில்லை. துணை ஆட்சியாளர்கள் தங்கள் ஆளுகைகளைக் காத்துநின்ற அதிகார அமைப்பு ஒழிந்து போனதால் அழுது புலம்பினார். ரூபெல் ஷெல்லி என்பவர், “ரோமாபுரியின் வீழ்ச்சியின்போது உலகளாவிய வேதனையும் குழப்பமும் இருந்தது” என்று குறிப்பிட்டார்.²⁹

ஒரு விபரமானது அரசர்களைப் பற்றிக் குறிப்பாகக் கூறுகிறது: அவர்கள் புலம்பி அழுதபோது, “தூரத்திலே நின்றனர்.” ஒரு காலத்தில் அவர்கள் அந்த மகா வேசியோடும் மிக நெருக்கமாய் இருப்பதை நாடினர்; இப்போது அவர்கள் “தூரத்திலே” நின்றனர். அவர்கள் அந்த நகரத்தை மீட்பதற்குச் செல்லவில்லை; அந்த நெருப்பின்மீது அவர்கள் தண்ணீரை ஊற்றவில்லை; அவர்கள் தங்கள் மேல் அங்கிகளைக் கொண்டு நெருப்புச் சுவலைகளை

அடித்து அணைக்கவில்லை. அதற்கு பதிலாக, அவர்கள் “தூரத்தில்” நின்றனர், “சுயத்திற்காக மாத்திரமே வாழ்பவர்கள் இதேபோன்று தான் சாவார்கள்.”

விற்பனையாளர்கள் (வசனங்கள் 11-17அ)

அடுத்ததாக, “அவளால் ஐசுவரியவாண்களானவர்க”ளான (வசனம் 15) வர்த்தகர்கள் சித்தரிக்கப்படுகின்றனர். அவர்கள் “தங்கள் பொருட்களை இனிக்கொள்வாரில்லாதபடியால், அவளுக்காக அழுது புலம்புவார்கள்” (வசனம் 13). அவர்கள் தங்களின் பிரதான விற்பனைக் கூட்டாளியை இழந்திருந்தனர் மற்றும் அவர்கள் பொருளாதாரச் சேதத்தைச் சந்தித்திருந்தனர். ஆஸ்டியாவின் கப்பந்துறையில் வர்த்தகர்கள் நிற்குகொண்டு, கிழக்குமுகமாய் நோக்கி, ரோமாபுரியில் இருந்து புகை எழும்புகையில், தங்கள் கப்பற்சரக்குகள்³⁰ அழுகுவதை அவர்கள் கண்ணோக்கியதை என்னால் கற்பனை செய்ய முடிகிறது.

11முதல் 13வரையுள்ள வசனப்பகுதியானது, அந்தக் கப்பற் சரக்குகள் பற்றிய வர்த்தகரீதியான பட்டியல் ஒன்றைக் கொண்டுள்ளது:

... பொன்னையும், வெள்ளியையும் இரத்தினங்களையும், முத்துக்களையும், சல்லாவையும், இரத்தாம்பரத்தையும், பட்டாடைகளையும், சிவப்பாடைகளையும், சகலவித வாசனைக் கட்டைகளையும், தந்தத்தினால் செய்திருந்த சகலவித வஸ்துக்களையும், விலையுயர்ந்த மரத்தினாலும் வெண்கலத்தினாலும் இரும்பினாலும் வெள்ளைக் கல்லினாலும் செய்திருக்கிற சகலவித வஸ்துக்களையும், இலவங்கப்பட்டையையும், தூபவர்க்கங்களையும், தைலங்களையும், சாம்பிராணியையும், திராட்ச ரசத்தையும், எண்ணெயையும், மெல்லிய மாவையும், கோதுமையையும், மாடுகளையும், ஆடுகளையும், குதிரைகளையும், இரத்தங்களையும், அடிமைகளையும், மனுஷருடைய ஆத்துமாக்களையும்.

பட்டியலிடப்பட்ட பொருட்கள் ஏழு வகையில் அடங்கும்: (1) விலைமதிப்புள்ள உலோகங்கள் மற்றும் கற்கள், (2) அழகு மிகுந்த ஆடைகள், (3) விலைமதிப்புள்ள மரங்கள், (4) விலையேறப்பெற்ற வாசனைப் பொருட்கள், (5) வெளிநாட்டு உணவுகள், (6) விலையுயர்ந்த உடைமைகள் மற்றும் (7) மனித உடைமைகள். இதை “இலக்கியம் முழுவதிலும் காணப்படக்கூடிய செல்வாக்கு மிக்க வர்த்தக நாகரீகத்தின் பழங்காலத்திய அளவையியல் ரீதியான சித்தரிப்புகளில் ஒன்று” என்று ஃபிராங்க் பேக் என்பவர் அழைத்தார்.³¹

அரசர்களைப் போலவே, வர்த்தகர்களும் “தூரத்தில்” நின்றனர். அரசர்களைப் போலவே, இவர்களும் “அந்த நகரத்திற்கு ஏற்பட்ட வாறையினிமித்தம்” இவ்வாறு செய்தனர் - மிகவும் நெருங்கிச் சென்றால், அந்த நகருக்கு ஏற்பட்ட நியாயத்தீர்ப்பில் தாங்களும் பங்கடைய வேண்டுமே என்று இவர்கள் அச்சம் அடைந்தனர். இவர்கள் பாதுகாப்பான தூரத்தில் நிற்குகொண்டு, “ஐயையோ! சல்லாவும் இரத்தாம்பரமும்

சிவப்பாடையும் தரித்து, பொன்னினாலும் இரத்தினங்களினாலும் முத்துக்களினாலும் சிங்காரிக்கப்பட்டிருந்த மகா நகரமே! ஒரு நாழிகையிலே இவ்வளவு ஐசுவரியமும் அழிந்துபோயிற்றே! என்று சொல்லி, அழுது துக்கிப்பார்கள்” (வசனம் 16). அரசர்கள், அதிகார இழப்புக் குறித்துக் கவலையடைந்தனர், அதே வேளையில் வர்த்தகர்கள், ஆதாயங்கள் இழப்புக் குறித்துக் கவலையடைந்தனர்.

மாலுமிகள் மற்றும் கடல் பயணிகள் (வசனங்கள் 17-19)

பணிநிலை இழப்பு பற்றிப் பயமடைந்தவர்கள் புலம்புபவர்களின் மூன்றாவது குழுவாய் இருந்தனர்; ரோமாபுரியின் வீழ்ச்சியானது அவர்களின் வேலைகளை இடர்ப்பாட்டுக்கு உள்ளாகிற்று: “மாலுமிகள்³² யாவரும், கப்பல்களில் யாத்திரை பண்ணுகிறவர்கள்³³ யாவரும், கப்பலாட்களும், சமுத்திரத்திலே தொழில்செய்கிற யாவரும் தூரத்திலே நின்று” (வசனம் 17). “சமுத்திரத்திலே தொழில் செய்கிற யாவரும்” என்பது கப்பல் கட்டுபவர்கள், மீன்பிடிப்பவர்கள், முத்துக் குளிப்பவர்கள் மற்றும் பிறரை உள்ளடக்கியிருக்கும்.

அவள் வேகிறதினால் உண்டான புகையைப் பார்த்து: இந்த மகா நகரத்திற்கொப்பான நகரம் உண்டோ³⁴ என்று சத்தமிட்டு, தங்கள் தலைகள்மேல் புழுதியைப் போட்டுக்கொண்டு,³⁵ ஐயையோ, மகா நகரமே! சமுத்திரத்திலே கப்பல்களையுடைய அனைவரும் இவளுடைய உச்சிதமான சம்பூரணத்தினாலே ஐசுவரியவான் களானார்களே! ஒரு நாழிகையிலே இவள் பாழாய்ப்போனாளே! என்று அழுது துக்கித்து ஓலமிடுவார்கள் (வசனங்கள் 18, 19).

இந்த மூன்று குழுவினரும், ரோமாபுரியுடன் இணைவு கொண்டதால் ஆதாயம் பெற்றுக்கொண்டவர்களுக்கு (13:15, 16) - அடிப்படையில், கிறிஸ்தவர்களைத் தவிர மற்ற ஒவ்வொருவருக்கும் - பிரதிநிதிகளாய் இருந்தனர். ரோமாபுரி வீழ்ந்தபோது, முழு உலகமும் அதை அறியும்.

விளக்குகள் என்றென்றைக்குமாக அணைக்கப்பட்டிருக்கும் (18:20-24)

கடைசியாக, தேவன் விளக்குகளை அணைக்கின்றபோது, விளக்குகள் என்றென்றைக்குமாக அணைக்கப்பட்டிருக்கும்.

கனிகூறுதல் (வசனம் 20)

கடலில் வேலைசெய்பவர்கள் துக்கித்து அழுகையில், அடையாளப்படுத்தப்படாத³⁶ குரல் ஒன்று (தமிழ் வேதாகமத்தில் இவ்விடத்தில் தூதன் பேசியதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது) பின்வருமாறு பேசிற்று: “பரலோகமே! பரிசுத்தவான்களாகிய அப்போஸ்தலர்களே! தீர்க்கதரிசிகளே! அவளைக் குறித்துக் கனிகூருங்கள். உங்கள் நிமித்தம் தேவன் அவளை நியாயந்தீர்த்தாரே! (வசனம் 20). “பரிசுத்தவான்கள்,”

“அப்போஸ்தலர்கள்” மற்றும் “தீர்க்கதரிசிகள்” என்பவை, விசுவாசத்திற்காக மரித்திருந்த கிறிஸ்தவர்களைக் குறிக்கிறது. (ஏவுதல் பெற்றிராத பாரம்பரியத்தின்படி, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் எழுதப்பட்டபோது, யோவானைத் தவிர மற்ற எல்லா அப்போஸ்தலர்களும் கொல்லப்பட்டிருந்தனர்.) இது வேதசாட்சியாய் மரித்திருந்தவர்களின் “எதுவரைக்கும்?” (6:9-11) என்ற கேள்விக்குக் கடைசிப் பதிலாக இருந்தது.

“உங்கள் நிமித்தம் தேவன் அவனை நியாயத்தீர்த்தாரே” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள சொற்றொடரானது மூலவசனத்தில் கடினமானதாக உள்ளது, ஆனால் (தேவன் என்ற) உயர்நீதிமன்றம், கீழ் நீதிமன்றத்தின் (ரோமாபுரியின்) நியாயத்தீர்ப்பை முற்றிலுமாகத் திருப்பியிருந்தது. கிறிஸ்தவர்களுக்குத் தரப்பட்ட ரோமாபுரியின் நியாயத்தீர்ப்பு, இப்போது அதன்மீது திருப்பிவிடப்பட்டிருந்தது.³⁷

அழிவு (வசனங்கள் 21-23அ, ஆ)

பின்பு, ரோமாபுரிக்கு எதிரான தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பானது, ஒரு அடையாளத்துவச் செயலில் நாடகத்துவமாக்கப்பட்டது: “அப்பொழுது, பலமுள்ள தூதனொருவன்³⁸ பெரிய ஏந்திரக்கல்லையொத்த ஒரு கல்லை எடுத்து” (வசனம் 21அ). “பெரிய ஏந்திரக்கல்” என்பது, மிருகங்களினால் நகர்த்தப்பட்டதாயிருந்த கனத்த ஏந்திரக் கற்களில் ஒன்றாக இருந்திருக்கும். பல டன்கள் எடைகொண்ட இப்படிப்பட்ட ஒரு கல்லைத் தூக்குவதற்கு, ஒருவர் மிகவும் பலம் வாய்ந்தவராக இருந்திருக்கவேண்டும்! தூதன் அந்த மாபெரும் கல்லைத் தூக்கி, அதை, “சமுத்திரத்திலே எறிந்து,³⁹ இப்படியே பாபிலோன் நகரம் வேகமாய்த் தள்ளுண்டு, இனி ஒருபோதும் காணப்படாமற்போகும் ... என்று விளம்பினான்” (வசனம் 21ஆ).

இது இருதயத்தை அசைக்கும் காட்சியாக உள்ளது. (“தூதன் எந்திரக் கல்லை எடுத்தல்” என்ற விளக்க படத்தைக் காணவும்.) தூதன் அந்தக் கல்லைத் தூக்குகையில் அவரது மாபெரும் தசைகள் குலுங்குவதைக் கண்ணோக்குங்கள். கல்லானது காற்றில் சுழன்று வந்து, வன்மையான நீர்ச்சிதறலுடன் பெருங்கடலினுள் விழுவதைக் கவனியுங்கள்.

அமைதியாக, மாற்ற முடியாத வகையில் அந்தக் கல்லானது சமுத்திரத்திற்குள் விழுவதைக் கற்பனை செய்து பாருங்கள்; அது நித்தியமும் மறக்கப்பட்ட, நித்தியமும் குளிரான இடத்தில் போடப்பட்டது. குளிர் இரத்தம் கொண்ட மீன்கள் அதனுடன் விளையாடலாம்; மங்கலான வெளிச்சம் கொண்ட ஆழங்களில் வளரும் இருளான தாவரங்கள் அதனுடன் ஒட்டிக்கொள்ளலாம், ஆனால் இனியும் என்றென்றைக்கும் அதை மனிதக் கண்கள் எதுவும் உற்றுப்பார்க்காது.⁴⁰

மேலோட்டமாக, கல்லினால் உண்டான இந்த அமளியானது இறக்கிறது, கடல் அமைதியாகிறது, மற்றும் கல்லானது ஒருபோதும் இருந்ததேயில்லை என்பது போன்ற நிலை ஏற்படுகிறது. ரோமாபுரியின் வீழ்ச்சியினுடைய ஒருக்காலும் மாற்றப்படக்கூடாத தன்மை இவ்விதமாகவே

சித்தரிக்கப்பட்டது. உணர்வியலாளர்கள் “புத்துணர்வூட்டப்பட்ட ரோமப்பேரரசு” பற்றிப் பேச விரும்புகின்றனர், ஆனால் வெளிப்படுத்தின விசேஷம், அப்படிப்பட்ட கருத்து எதையும் தருவதில்லை. உலக அதிகாரம் என்ற வகையில் ரோமாபுரியின் வீழ்ச்சியானது நிறைவடைய வேண்டியதாயிருந்தது.

நாம் கருத்தைத் தவறவிடாதிருக்குபடி, 21ம் வசனம் “இனி ... ஒருபோதும்” என்ற சொற்றொடரைப் பயன்படுத்துகிறது, இது 22 மற்றும் 23 ஆகிய வசனங்களில் ஐந்து முறைகள்⁴¹ வருகிறது. இவ்விடத்தில் கிரேக்க வசனமானது ஆங்கில வசனத்தைவிடப் பலம் வாய்ந்ததாக, (ou me என்ற சொல்லானது) *eti* (இது “any longer” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது) என்ற சொல்லினால் மறுவலியூட்டப்படும் வகையில் இரட்டை எதிர்மறையைப் பயன்படுத்தியுள்ளது. இது, “ஒருக்காலும் இல்லை, ஒருக்காலும் இல்லை, ஒருக்காலும் இல்லை!” என்று கூறுவதற்கான கிரேக்க வழிமுறையாக இருந்தது. இன்றைய நாட்களில், பேரழிவு மோதும்போது, “இது நல்லபடியாகும்” என்று கூறுவதன்மூலம் நாம் நம்மையே ஆறுதல் படுத்துகின்றோம். இருப்பினும் ரோமாபுரியைப் பொறுத்தமட்டில், சூழ்நிலையானது ஒருக்காலும் நல்லபடியாகாது என்று நமது வேதவசனப்பகுதி கூறுகிறது. அது விழும்போது, அது என்றென்றைக்கும் அப்படியே இருக்கும்.

இனிய இசையானது ரோமாபுரியில் இனியும் கேட்கப்படாது: “சுரமண்டலக்காரரும், கீதவாத்தியக்காரரும்,⁴² நாக்கசுரக்காரரும், எக்காளக்காரருமானவர்களுடைய சத்தம் இனி உன்னிடத்தில் கேட்கப்படுவதுமில்லை” (வசனம் 22அ). எந்த மனிதத் தொழிலின் ஒலியும் இனி இருக்காது: “எந்தத் தொழிலாளியும் இனி உன்னிடத்தில் காணப்படுவதுமில்லை, ஏந்திரசத்தம் இனி உன்னிடத்தில் கேட்கப்படுவது மில்லை” (வசனம் 22ஆ). ரோமாபுரியின் வீதிகளும் வீடுகளும் இனி என்றென்றைக்கும் இருளடைந்து இருக்கும்: “விளக்கு வெளிச்சம் இனி உன்னிடத்தில் பிரகாசிப்பதுமில்லை” (வசனம் 23அ).⁴³ சந்தோஷத்தின் பரவசமான சத்தங்கள் இனி என்றென்றைக்குமாக அடங்கிப்போயிருக்கும்: “மணவாளனும் மணவாட்டியுமானவர்களுடைய சத்தம் இனி உன்னிடத்தில் கேட்கப்படுவதுமில்லை” (வசனம் 23ஆ). அமைதியும் இருளும் - நித்திய அமைதியும் - நித்திய இருளும் - ஆளுகை செய்யும்.⁴⁴

காரணங்கள் (வசனங்கள் 23இ, 24)

ரோமாபுரி அழிவுக்கு நியமிக்கப்பட்டிருந்தது ஏன் என்பதை அதற்கு விளக்குவதைக் கொண்டு தூதன் தமது உரையை முடித்தார். முதலாவது, அவர், “உன் வர்த்தகர் பூமியில் பெரியோர்களாய் இருந்தார்களே” என்று கூறினார் (வசனம் 23இ). பெரியவராய் இருத்தல் என்பது தன்னிலே பாவம் நிறைந்ததாக இருப்பதில்லை, எனவே இந்த வாக்கியமானது இந்த முழு அதிகாரத்தின் வெளிச்சத்தில் வாசிக்கப்பட வேண்டும்: ரோமாபுரியின் வர்த்தகர்கள், மற்றவர்களைக் குறித்து அக்கறை கொள்ளாதிருத்தல், பணம் ஈட்டுவதற்காக எதை வேண்டுமென்றாலும் செய்யத் தயாராயிருத்தல்

ஆகியவற்றின்மூலம் “பெரியோராகி” இருந்தனர். இரண்டாவது, “ரோமாபுரியின் சூனியத்தால் எல்லா ஜாதிகளும் மோசம் போக்கப்பட்டிருந்த” (வசனம் 23ஈ) காரணத்தினால் அது வீழ்ச்சியடையும்; ரோமாபுரியானது பேரரசு வணக்கத்தில் தன்னைப் பின்பற்றும்படி (மற்ற பல) நாடுகளை மோசம்போக்கியிருந்தது, மூன்றாவது மற்றும் மிகவும் தனிச்சிறப்பான காரணம் கடைசி இடத்திற்கு விடப்பட்டது: “தீர்க்கதரிசிகளுடைய இரத்தமும் பரிசுத்தவான்களுடைய இரத்தமும், பூமியில்கொல்லப்பட்ட அனைவருடைய இரத்தமும் அவளிடத்தில் காணப்பட்டது” (வசனம் 24). குற்றம் ஒன்றும் அறியாதவர்கள் மற்றும் தேவபக்தியுள்ளவர்கள் ஆகியோரின் இரத்தம் ரோமாபுரியின் வீதிகளின் வழியே பாய்ந்தோடிற்று. இப்போது அதன் விளைவுகளை ரோமாபுரி துன்புற்று அனுபவிக்கும்.

முடிவுரை

நான் இந்தப் பாடத்தை முடிக்கையில், ரோமாபுரியானது மிகச்சரியாக எவ்வாறு வீழ்ச்சியடையும் என்பதை விபரமாய்க் கூறுவதோ அல்லது அது வீழ்ச்சியடைந்த பின்பு அதன் தோற்றம் எவ்வாறு இருக்கும் என்பதை விவரித்தலோ, 18ம் அதிகாரத்தின் தேவனுடைய நோக்கமாய் இருந்ததில்லை என்பதைத் தெளிவாக்க என்னை அனுமதிபுங்கள். இந்த அதிகாரத்தின் தொடக்கத்திலும் முடிவிலும், இந்த நகரமானது, கைவிடப்பட்டதாகவும் காட்டுப்பிராணிகள் நிறைந்திருந்ததாகவும் சித்தரிக்கப்படுகிறது, ஆனால் வேறொரு இடத்தில் இந்த நகரமானது எரிந்து கொண்டிருப்பதாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறது (18:9, 18). அடுத்த அதிகாரத்தில், “அவளுடைய புகை என்றென்றைக்கும் எழும்புகிறது” என்று கூறப்படும் (19:3). என்றென்றைக்கும் எரிந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு குப்பைக் குவியலானது எவ்வகையான உயிரினங்களும் குடியிருப்பதற்குத் தகுந்த இடமாய் இருத்தல் என்பது மிகவும் கடினமானதாகும். நாம் இந்த விவரிப்புகளை நேரடி அர்த்தத்தில் அல்ல, ஆனால் அடையாளத்துவமாகவே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

பழங்கால பாபிலோன் பற்றிய முன்னறிவித்தல்கள் கடைசியில் எவ்வாறு நேரடியான அர்த்தத்தில் நிறைவேற்றம் அடைந்தன என்று நான் விவரித்துள்ளேன், ஆனால் அந்தத் தீர்க்கதரிசனங்களும்கூட, அதைப் பற்றிய விபரங்களைக் காட்டிலும் அதிகமாக அதன் வீழ்ச்சியைப் பற்றின உண்மையைப் பற்றியவைகளாயிருந்தன. பாபிலோனை மேதிய - பெர்சியர்கள் வெற்றிகொண்டபோது, அது வீழ்ச்சியடைந்தது, ஆனால் அதற்குப்பின்பும் பல ஆண்டுகள் அது ஒரு அழகிய நகரமாகத் தொடர்ந்து இருந்தது. இருநூறு ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு, மகா அலெக்ஸாண்டர் என்பவர் பாபிலோனைத் தமது “இல்லத்திற்கு வெளியிலிருந்த இல்லமாக” ஆக்கிக்கொண்டார்; அவர் மரிக்கும்போது அங்குதான் இருந்தார். ஏசாயா மற்றும் பிறரால் பயன்படுத்தப்பட்டிருந்த அடையாளத்துவமானது, உலகளாவிய வல்லமை என்ற வகையில் இருந்த பாபிலோனின் நாட்கள்

எண்ணப்பட்டிருந்தன என்பதைக் காட்டிலும் அதிகமாக பாபிலோனின் நிறைவான அழிவு என்பதை விவரிக்கவில்லை.

அதுபோலவே, 18ம் அதிகாரத்தில் உள்ளதுக்கம் நிறைந்த காட்சிகளை விழுந்துபோன ரோமாபுரி பற்றிய புகைப்படங்களாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. இன்றைய நாளில் ரோமாபுரி நகரமானது இன்னமும் இருந்து வருகிறது; இது இத்தாலியின் ஆரவாரமிருந்த தலைநகரமாக உள்ளது. இருப்பினும், இந்தப் பெருநகரத்தின் இருதயம் போன்ற மையப்பகுதியில், ரோமா அரசாங்கசாலையின் அமைதியான சிதிலங்கள் உள்ளன, இது பழங்கால வரலாற்றின்மீது ஆர்வம் உடையவர்களால் மாத்திரம் வந்து பார்க்கப்படும் இடமாக உள்ளது - இது, பேரழிவு வரப்போகிறது என்று தேவன் கூறும்போது நீங்கள் அதில் நிச்சயமாயிருக்கலாம் என்பதற்கு நாடகத்துவமான நினைவூட்டுதலாக உள்ளது!

ரோமாபுரிக்கு உண்மையிலேயே என்னவாயிற்று என்று சிலர் வியப்படையலாம்.

தேவனுடைய பல நியாயத்தீர்ப்புகளைப் போலவே, இதன் நிறைவேற்றமானது உண்மையில் மிகவும் மெதுவாக, ஆனால் கடைசியில் திடீரென்று வந்தது. பல நூற்றாண்டுகளாக, ரோமா புரியானது சிதைவுற்றுச் சீரழிந்து, ஒழுக்கரீதியான விஷம் அதன் முழு வாழ்வையும் பாதித்தது. பின்பு, கி.பி. 410ம் ஆண்டின் ஆகஸ்டு மாதத்தில் விதிவசமான ஒரு வாரத்தில் அலாரிக் என்பவன் கோத்திய இனத்தைச் சேர்ந்த தனது வடக்கு சேனைகளுடன் வந்து, ரோமாபுரியைக் குறையாடி அதைப் பாழாக்கினான்.⁴⁵

455ல், சூறையாடுபவர்கள் இரண்டு வாரங்கள் அளவாக இந்த நகரத்தைக் கொள்ளையடித்தனர். 476ல், ஜெர்மானியத் தலைவனான ஒடொசெர் என்பவன், கடைசிப் பேரரசனை நீக்கிப்போட்டு, பேரரசின் சவப்பெட்டிக்கு ஆணியடித்தான்.⁴⁶

ரோமாபுரி விழும் என்று தேவன் உரைத்தார் - அது அவ்வாறே வீழ்ந்தது.

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 18ன் எச்சரிக்கையானது ரோமாபுரிக்கு மாத்திரமின்றி, கர்த்தரை எதிர்க்கும் யாவருக்குமாக இருப்பதை நோக்கக்கொண்டிருந்தது: இவ்வதிகாரம் ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் எச்சரிக்கையாக உள்ளது.⁴⁷ அக்கறையுள்ள ஒவ்வொரு குடும்பமும், “நமது ‘பாவங்களின் குவியலானது’ எதுவரைக்கும் பரலோகத்தைச் சென்றடையும்?” என்று கேட்டாக வேண்டும். “நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும்; பாவமோ எந்த ஜனத்துக்கும் இகழ்ச்சி” என்று வேதாகமம் கூறுகிறது (நீதிமொழிகள் 14:34). இந்த அதிகாரமானது நகரங்கள், அயலகங்கள், சமூகங்கள், மனிதத்துவத் தத்துவத்தின் மையங்கள் - தேவனின்றி வாழமுடியும் என்று நினைக்கின்ற அவர், அவள், எவரொருவர் மற்றும் ஒவ்வொருவருக்கும் எச்சரிக்கையாக உள்ளது.

18ம் அதிகாரத்திலிருந்து நாம் அதிகம் பயனடைய வேண்டும் என்றால், இதை நமக்கு நாமே செயல்முறை பயன்பாடாக ஏற்படுத்துவோமாக: நாம்

தேவனுடைய தராசுத்தட்டுகளில் நிறுக்கப்படும்போது, குறைவு படுபவர்களாய் கண்டறியப்படுதல் சாத்தியமானதாக உள்ளதா?

நாம் தேவனிடத்திற்குத் திரும்பவில்லையென்றால் ஆவிக்குரிய பேரழிவு காத்துக்கொண்டிருக்குமா? ஆம்! 18ம் அதிகாரமானது, தேவன் பாவத்தைக் குறித்து வினயமாக/மும்முரமாக இருக்கின்றார் என்பது பற்றிச் சந்தேகம் எதையும் விட்டு வைப்பதில்லை - மற்றும் நாமும் அவ்வாறே இருக்க வேண்டும்! உங்களுக்கு ஆவிக்குரிய தேவை ஒன்று இருக்குமென்றால், காத்திருக்காதீர்கள். இப்போதே அதைப் பற்றி அக்கறை கொள்ளுங்கள்!⁴⁸

போதகர்கள் மற்றும் பிரசங்கியார்கள்

ஆகியோருக்கான குறிப்புகள்

ஜிம் மெக்கைகள் என்பவர், 18ம் அதிகாரத்தை “பாபிலோனின் மரண அறிவிப்பு” என்று அழைத்தார்.⁴⁹ இது ஒரு நல்ல தலைப்பாகவும் ஆய்வுக்கருத்தாகவும் இருக்கும். ஒரு செய்தித்தாள் அலுவலகம், “the morgue” [“பிணவறை”] என்று அழைக்கப்பட்ட துறை ஒன்றைக் கொண்டுள்ளது, இதில் இன்னும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பிரபலமான மனிதர்களுக்கென்று முன்னதாகவே எழுதப்பட்ட இரங்கற்பாடல்கள் (மற்ற கோப்புகளுக்கு மத்தியில்) உள்ளன. வெளிப்படுத்தி விசேஷம் 18 ரோமாபுரிக்கு இரங்கற்பாடலாக உள்ளது, இது உண்மையில் நடைபெறும் முன்பே தேவனுடைய கரத்தினால் எழுதப்பட்டதாக உள்ளது.

வார்டென் வயர்ஸ்ப் என்பவர் இவ்வதிகாரத்திற்கு வரைகுறிப்பெழுத “குரல்” என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினார்: ஆக்கினைத்தீர்ப்பின் குரல் (வசனங்கள் 1-3); பிரிக்கப்படுதலின் குரல் (வசனங்கள் 4-8); புலம்புதலின் குரல் (வசனங்கள் 9-19); கொண்டாட்டத்தின் குரல் (வசனங்கள் 20-24). ஓவன் கிரவ்ஸ் என்பவர் இந்த அதிகாரத்தை “அழிவின் அறிவிப்பு” என்று அழைத்தார்; அவர் முதலில் பரலோகத்தில் இருந்து வந்த அறிவித்தல்களையும் (வசனங்கள் 1-8, 20-24), பின்பு பூமியில் இருந்து வந்த அறிவித்தல்களையும் (வசனங்கள் 9-19) பற்றிக் கலந்துரையாடினார்.

இவ்வதிகாரத்திற்குச் சாத்தியமான மற்ற தலைப்புகள் இங்குள்ள: “ரோமாபுரிக்கு இருந்த மாட்சிமை”; “பெருமையின் வீழ்ச்சி”; “அதிகாரத்திற்குத் தண்டனை”; “பேரழிவுக்கென்று நியமிக்கப்படுதல்”; “அவர்கள் பெரியவர்களாய் இருந்த அளவுக்கு”; “சாத்தானின் புலம்பல் புத்தகம்.”

குறிப்புகள்

¹Bruce M. Metzger, *Breaking the Code: Understanding the Book of Revelation* (Nashville: Abingdon Press, 1993), 85. ²Daniel Russell, *Preaching the Apocalypse* (New York: Abingdon Press 1935), 206. ³Michael Wilcock, *I Saw Heaven Opened: The Message of Revelation*, The Bible Speaks Today Series (Downers Grove, Ill.: Intervarsity Press, 1975), 166. ⁴இது வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் தூதன் அதிகாரம் கொண்டுள்ளதாகக் கூறும் ஒருசில இடங்களில் ஒன்றாக உள்ளது. தூதனுடைய அறிவிப்பு மாபெரும் முக்கியம் கொண்டிருந்தது; அந்த அறிவிப்பு அதிகாரத்துடன் பேசப்பட்டது என்பதை யோவானும் அவரது வாசகர்களும் அறிவது அவசியமாயிருந்தது. ⁵யாத்திராகமம் 34:29-35; சங்கீதம் 104:2; எசேக்கியேல் 43:1-5; 1 தீமோத்தேயு 6:16 ஆகிய வசனப்பகுதிகளைக் காணவும். ⁶ஏசாயா 21:9ஐக் காணவும். ⁷Metzger, 87. ⁸பிற்பாடு வசனம் 8ல், ரோமாபுரியின் அழிவைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு எதிர்கால வினைச்சொல் பயன்படுத்தப்படும். இந்த அதிகாரம் முழுவதிலும், வினைச்சொல்லானது இறந்தகாலம், நிகழ்காலம் மற்றும் எதிர்காலம் ஆகியவற்றிற்கு நடைபயில் முன்னும் பின்னும் நகருவதாக உள்ளது; இது கடந்த காலத்தில் ஏற்கனவே நடைபெற்றிருந்தது போல் பேசப்படக்கூடிய அளவுக்கு அவ்வளவு நிச்சயமானதாக இருந்தது; அழிவின் முகவர்கள் ஏற்கனவே தங்கள் இடத்தில் இருந்தபடியால், இது நிகழ்காலத்தில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிபோல் பேசப்பட முடிந்தது; ஆனால் உண்மையில் இந்த நிகழ்ச்சி எதிர்காலத்தில் நடைபெற வேண்டியதாகவே இருந்தது. ⁹“சிறை பிடித்து வைக்கும் அறை அல்லது கூண்டு” (KJV வேதாகமத்தில் காணவும்). என்பதே இவ்விடத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட வார்த்தையின் அடிப்படை அர்த்தமாக உள்ளது. இவ்வசனப்பகுதியில் இவ்வார்த்தை, “வாசஸ்தலம்” என்பதன் இணைச்சொல்லாக அடிப்படையில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை வசனப்பகுதியின் இணைவுக்கொள்கை சுட்டிக்காண்பிக்கும். ¹⁰வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் அடிக்கடி உள்ளது போல், இவ்விடத்தில் பழைய ஏற்பாட்டு உருவகம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது, பழைய ஏற்பாடு, “அசுத்தமான” பறவைகள் பற்றி ஒழுங்குமுறைமைகளைக் கொண்டிருந்தது (லேவியராகமம் 11). அடிப்படையில், அசுத்தமான பறவைகள் என்பவை [மாம்சத்தை] இரையுண்ணும் பறவைகளாய் இருந்தன, இவைகள் சாதாரணமாக [மனிதர்களால்] உண்ணப்படாதவைகளாய் இருந்தன.

¹¹2ம் வசனத்தை, ஏசாயா 13:20-22; 34:10-15; எரேமியா 51:37 ஆகியவற்றுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கவும். ¹²J. W. Roberts, *The Revelation to John (The Apocalypse)*, The Living Word Commentary Series (Austin, Tex.: Sweet Publishing Co., 1974), 146. ¹³William Barclay, *The Revelation of John*, vol. 2, rev. ed., The Daily Study Bible Series (Philadelphia: Westminster Press, 1976), 151. ¹⁴Roberts, 146. ¹⁵Merrill C. Tenney, *Proclaiming the New Testament: The Book of Revelation* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1963), 90. ¹⁶இவ்விடத்தில் “உக்கிரமான” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தை, “கோபம்” என்றும் மொழிபெயர்க்கப்படக்கூடும் (KJV வேதாகமத்தில் காணவும்). ¹⁷மூல வசனத்தில், இச்சொற்றொடரானது “அவளது செல்வச் செருக்கின் அதிகாரத்தினால்” என்று நேரடியாக வாசிக்கப்படுகிறது. ¹⁸G. B. Caird, *A Commentary on the Revelation of St. John the Divine* (London: Adam & Charles Black, 1966), 223. ¹⁹இந்தக் குரலானது தேவனுக்காகப் பேசிற்று (“என் ஜனங்களே” என்ற சொற்றொடரைக் கவனிக்கவும்), ஆனால் 5ம் வசனத்தில் தேவன் படர்க்கை இடத்தில் பேசப்படுவதால், இதைப் பேசியது தேவன் அல்ல என்பது தெளிவாக உள்ளது. இவ்விடத்தில் கிறிஸ்துவே பேசினார் என்று சிலர் யூகித்துள்ளனர். ²⁰பழிவாங்கும் முகவர்களை வசனப்பகுதி அடையாளம் காட்டுவதில்லை.

இவ்வார்த்தைகள், 17ம் அதிகாரத்தில் பாபிலோனின் (ரோமாபுரியின்) வீழ்ச்சிக்குப் பொறுப்பானவர்கள் என்று கூறப்பட்டவர்களிடத்தில் உரைக்கப்பட்டவைகளாய் இருக்கக்கூடும் (17:16) - அல்லது, இவ்வார்த்தைகள் பழிவாங்கும் தூதர்களுக்கு மாத்திரம் கூறப்பட்டவைகளாய் இருக்கக்கூடும்.

²¹ரோமாபுரிக்குத் தரப்பட்ட தண்டனையின் ஏற்புடைய தன்மையானது, நாடுகளை விஷமூட்டுவதற்கு அது [ரோமாபுரி] பயன்படுத்திய அதே பாத்திரம் தேவனுடைய கோபத்தை நிரப்புவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் என்ற உண்மையில் காணப்படுகிறது. ²²I. T. Beckwith, *The Apocalypse of John*, 715. Quoted in Robert Mounce, *The Book of Revelation*, The New International Commentary on the New Testament Series (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1977), 325. “இரட்டிப்பு” என்பது சிலவேளைகளில், ஒரு நபர் இன்னொருவரின் “double” என்று நாம் பேசுவதுபோல், ஒன்றிற்குப்பதில் இன்னொன்றாகச் செய்தல் என்ற கருத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதென்றால், அவ்விரண்டுமே அடிப்படையில் ஒன்றாகவே இருந்தன. ²³7ம் வசனத்தை எரேமியா 50:29ன் பிற்பாதியுடன் ஒப்பிடவும். ²⁴இவ்விடத்தில் உள்ள கிரேக்க வார்த்தை, “மரணம்” என்பதற்குரிய வார்த்தையாக உள்ளது. இது “கொள்ளை” என்று அர்த்தப்படக்கூடும். “வெளிப்படுத்தின புத்தகம், 2” என்ற புத்தகத்தில் உள்ள “இடிமுழக்கக் குளம்பொலிகள்,” “வியப்பெழவும் இல்லை!” என்ற பாடங்களில் சாவு மற்றும் பஞ்சம் ஆகியவற்றின் மீதான குறிப்புகளைக் காணவும். ²⁵இந்தச் சொற்றொடரை ஏசாயா 47:9 உடன் ஒப்பிடவும். “வெளிப்படுத்தின விசேஷம், 1” என்ற புத்தகத்தில் காணப்படும் “இங்கே வலுசர்ப்பங்கள் உள்ளன” என்ற பாடத்தில் “ஒன்று” என்ற எண்ணின் அடையாளத்துவம் மீதான குறிப்புகளைக் காணவும். ²⁶9முதல் 19வரையிலான வசனங்களை, தீருவைக்குறித்து எசேக்கியேலின் புலம்புலுடன் (எசேக்கியேல் 27) ஒப்பிடவும். ²⁷“வெளிப்படுத்தின விசேஷம், 3” என்ற புத்தகத்தில் காணப்படும் “தேவனுடைய எழுப்புதல் அழைப்பு” என்ற பாடத்தில் “ஐயோ” என்ற வார்த்தையின்மீதான குறிப்புகளைக் காணவும். சில மொழிபெயர்ப்புகள், இவ்விடத்தில் “alas” என்ற (KJV வேதாகமத்தில் காணவும்) வார்த்தையைக் கொண்டுள்ளன, ஆனால் இவ்விடத்தில் உள்ள வார்த்தையானது, வேறிடத்தில் “ஐயோ” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள அதே வார்த்தையாகவே உள்ளது. ஐயோ, ஐயோ என்பது “ஐயையோ” என்று இவ்விடத்திலும், 16, 19ம் வசனங்களிலும் வலியுறுத்தத்திற்காக கூறப்பட்டிருக்கிறது. ²⁸“உனக்கு ஆக்கினை” என்பது “உனக்குத் தகுதியான ஆக்கினை” என்பதைச் சுட்டிக் காண்பிக்கிறது மற்றும் இது “உனக்கு நீயே வருவித்துக் கொண்ட ஆக்கினை” என்பதை மறைமுகமாய் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. ²⁹Rubel Shelly, *The Lamb and His Enemies: Understanding the Book of Revelation* (Nashville: 20th Century Christian Foundation, 1983), 99. ³⁰சில மொழிபெயர்ப்புக்களில் “விற்பனைப் பொருட்கள்” (“merchandise”) (KJV வேதாகமத்தில் காணவும்) என்றுள்ளது, ஆனால் “கப்பற் சரக்குகள்” (“cargoes”) என்பதே நேரடியான மொழிபெயர்ப்பாக உள்ளது.

³¹Frank Pack, *Revelation*, Part 2, The Living Word Series (Austin, Tex.: R. B. Sweet Co., 1965), 37. ³²“மாலுமிகன்” (“shipmaster”) என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தை கப்பலின் உரிமையாளர்களையல்ல ஆனால் அதற்கு மாறாகக் கப்பல் ஓட்டுபவர்களைக் குறிக்கிறது. ³³மூல வசனத்தில் “ஒரு இடத்திற்குக் கப்பலில் செல்லும் ஒவ்வொருவரும்” என்றுள்ளது. பயணிகளுடன் கூடுதலாக இது, கப்பல் சரக்குகளுடன் செல்லுபவர்களையும்கூடும் ஒருவேளை பிறரையும் உள்ளடக்கும். ³⁴இந்தக் கேள்வியை எசேக்கியேல் 27:32ஆவுடன் ஒப்பிடவும். ³⁵தலையில் புழுதியைப் போட்டுக்கொள்ளுதல் என்பது துக்கத்தை வெளிப்படுத்துவதற்கான

பழங்கால முறையாய் இருந்தது (எசேக்கியேல் 27:30ஐக் காணவும்). இது உடைகளைக் கிழித்துக் கொள்ளுதல் போன்றதாக (நடபடிகள் 14:14) உள்ளது. நம்மில் பெரும்பான்மையானவர்களுக்கு இந்த அடையாளங்கள் பழக்கமாய் இருப்பதில்லை, ஆனால் ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் இன்னமும் (சில சமூகங்களில் கறுப்பு உடைகளை உடுத்திக்கொள்வது போல்) துக்கத்தின் அடையாளங்கள் உள்ளன. ³⁶சில மொழிபெயர்ப்புகளின் வடிவமைப்பானது, இவ்வார்த்தைகள் கப்பலாட்களால் பேசப்பட்டதுபோல் தோன்றச் செய்கிறது, ஆனால் இவ்வார்த்தைகள் அவர்களின் பண்பிற்குப் பொருத்தமற்றவைகளாய் இருக்கும். ³⁷இவ்வகையான தீர்ப்பிற்குரிய பழைய ஏற்பாட்டு உதாரணங்களில் ஒன்றிற்கு, உபாகமம் 19:16-21ஐக் காணவும். ³⁸இவர் இப்புத்தகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மூன்றாவது “பலத்த தூதன்” ஆவார் (5:2; 10:1 ஆகியவற்றைக்காணவும்). ³⁹இந்த செயலை எரேமியா 51:59-64ல் உரைக்கப்பட்டுள்ள நிகழ்ச்சியுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும்; மாற்கு 9:42ஐயும் காணவும். ⁴⁰Russell, 211.

⁴¹இந்தச் சொற்றொடர் ஆறுமுறைகள் காணப்படுகிறது என்ற உண்மையில் அடையாளத்துவ அர்த்தம் ஏதேனும் இருக்கும் என்றால், அது அனேகமாக தோல்வி என்பதன் கருத்தாகவே இருக்க வேண்டும். “வெளிப்படுத்தின விசேஷம், 1” என்ற புத்தகத்தில் “இங்கே வலுசர்ப்பங்கள் உள்ளன” என்ற பாடத்தில் “ஆறு” என்ற எண்ணின் அடையாளத்துவ முக்கியத்துவம் பற்றிய கருத்துக்களைக் காணவும். ⁴²“கீதவாத்தியக்காரர்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தையான “இசையில் திறன்கொண்டுள்ள ஒருவர்” என்று அர்த்தப்படுகிறது. இது பாடகர்களைக் குறிப்பிடக்கூடும், மற்றும் இந்த சந்தர்ப்பப்பொருளில் இது அனேகமாக அவ்வாறே செய்கிறது. RSV வேதாகமத்தில் “minstrels” என்றுள்ளது. ⁴³ரோமாபுரியில் தெருவிளக்குகள் இருந்தனவா இல்லையா என்பது பற்றி நாம் அறிவதில்லை, ஆனால் பணக்காரர்களின் இல்லங்கள் பிரகாசமாய் வெளிச்சமூட்டப்பட்டிருந்தன. ஓரளவு வசதியுடைய இல்லங்கூட தங்கள் விளக்குகளைக் கொண்டிருந்தன, மற்றும் தெருக்களின் வழியே நடைபெறும் வெளிச்சம் ஏந்திய ஊர்வலங்கள் சாதாரணமானவைகளாக இருந்தன. ⁴⁴22 மற்றும் 23 ஆகிய வசனங்களை ஏசாயா 24:8; எரேமியா 25:10; எசேக்கியேல் 26:13 ஆகியவற்றுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும். நாடகத்துவமான இந்தப் பகுதியை மிகவும் விரிவாக்க முடியும். 22 மற்றும் 23 ஆகிய வசனங்களில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளவை நீங்கள் வாழும் பகுதியில் நடந்தால் எப்படியிருக்கும் என்று கற்பனை செய்து பார்க்கவும். ⁴⁵Metzger, 87. ⁴⁶Shelly, 99. ⁴⁷பல விளக்கவுரையாளர்கள் இவ்விடத்தில் அமெரிக்க நாட்டிற்கு நடைமுறைப் பயன்பாட்டை ஏற்படுத்துகின்றனர், எடுத்துக்காட்டாக, Homer Hailey, *Revelation: An Introduction and Commentary* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1979), 366, 371-72. உங்கள் சொந்த நாட்டிற்கு ஏற்ற வகையில் நடைமுறைப் பயன்பாட்டை ஏற்படுத்தவும். ⁴⁸நீங்கள் இந்தப் பாடத்தை ஒரு பிரசங்கமாகப் பயன்படுத்தினால், உங்கள் உரையைக் கேட்பவர்கள் தங்களின் ஆவிக்குரிய தேவைகளைக் குறித்து அக்கறை கொள்வது எப்படி என்பது பற்றி நீங்கள் அவர்களுக்குக் கூறுங்கள். இதற்கு உதவிசெய்யக்கூடிய வேதவசனங்களின் பட்டியல் ஒன்றிற்கு “தராசில் நிறுக்கப்பட்டது” என்ற முந்தின பாடத்தில் காணவும். மேலும் “என் ஜனங்களே, அவளை விட்டு வெளியே வாருங்கள்” என்ற அடுத்த பாடத்திலும் காணவும். ⁴⁹Jim McGuigan, *The Book of Revelation, Looking Into the Bible Series* (Lubbock, Tex.: International Biblical Resources, 1976), 249.

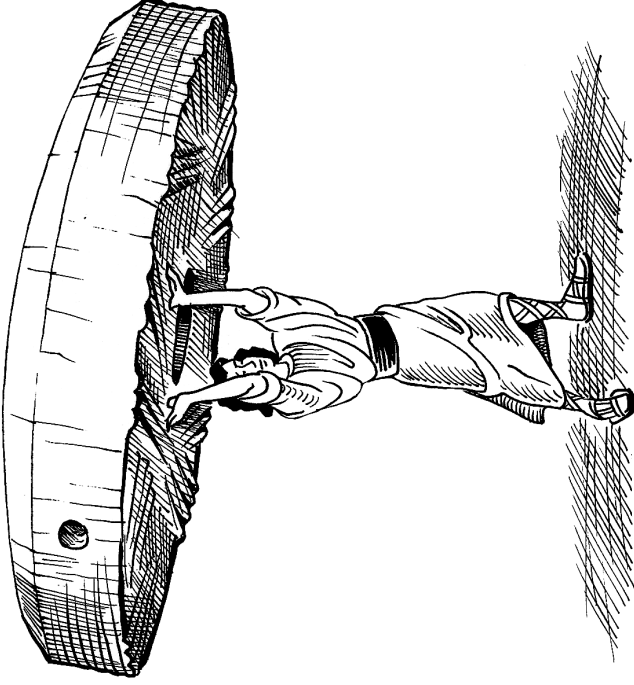
மறுகண்ணோட்டம் மற்றும் கலந்துரையாடல்

ஆகியவற்றிற்கான கேள்விகள்

1. 18ம் அதிகாரத்தைப் பிரதிபலிக்கும் பழைய ஏற்பாட்டு வசனப்பகுதிகளை வாசித்து ஆழ்ந்து சிந்திக்கவும். நாம் படித்துள்ள வசனப்பகுதியில் அதேபோன்ற சொற்றொடர்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கின்றீர்கள்?
2. 2ம் வசனத்தில் தூதன் இறந்தகால வினைச்சொல்லைப் பயன்படுத்தியது ஏன்? இது, ரோமாபுரி ஏற்கனவே உண்மையில் அழிக்கப்பட்டிருந்தது என்று அர்த்தப்படுகிறதா?
3. செல்வமிகுந்து இருக்க வேண்டும் என்ற விருப்பம் ரோமாபுரியின் அழிவுக்கு ஒரு காரணியாக இருந்தது என்று 3ம் வசனம் மறைமுகமாய் உணர்த்துகிறது. ஆதாயம் ஒன்றை ஏற்படுத்துதல் என்பதில் ஏதேனும் தவறு இருக்கிறதா? பணம் ஈட்டும் முயற்சி என்பது எப்போது பாவமாகிறது?
4. “அவளுக்கு இரட்டிப்பாகக் கொடுங்கள்” (வசனம் 6) என்ற சொற்றொடரைப் பற்றியும் அதன் சாத்தியக்கூறான அர்த்தங்களைப் பற்றியும் கலந்துரையாடவும். இது அர்த்தப்படுத்தும் விஷயங்கள் பற்றி நீங்கள் நினைப்பது என்ன?
5. “ஒருநாள்” மற்றும் “ஒரு நாழிகை” என்ற சொற்றொடர்கள் நேரடி அர்த்தத்திலா அல்லது அடையாளத்துவமாகவா, எப்படி எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்? அவற்றின் அடையாளத்துவ முக்கியத்துவம் என்ன?
6. ரோமாபுரியின் வீழ்ச்சியைக் கண்டு அழுததாகச் சித்தரிக்கப்பட்ட மூன்று குழுவினர் யார்? அவர்கள் ஏன் அழுதுகொண்டிருந்தனர்? அவர்கள் ஏன் “தூரத்தில் நின்று கொண்டிருந்தனர்”?
7. தூதன் ஏந்திரக்கல்லைக் கடலில் எறிந்த நிகழ்ச்சியின் அடையாளத்துவ முக்கியத்துவம் என்ன?
8. “இனி ஒருக்காலும்” என்ற (அல்லது அதற்குச் சமமான) சொற்றொடர் இவ்வதிகாரத்தின் கடைசிப் பகுதியில் எத்தனை முறை காணப்படுகிறது? இந்தச் சொற்றொடரின் தனித்தன்மை என்ன?
9. 22 மற்றும் 23 ஆகிய வசனங்களின் விவரிப்பை நீங்கள் வாழும் (அல்லது உங்களுக்கு அருகிலுள்ள) சிறு நகரம் அல்லது நகரத்திற்கு நடைமுறைப்படுத்தவும். அதுபோன்ற நகரம் ஒன்றினூடே நீங்கள் நடந்து சென்றால் என்ன நினைப்பீர்கள்?
10. ரோமாபுரிக்கு உண்மையில் நடந்தது என்ன என்பது பற்றிக் கலந்துரையாடவும்.
11. 18ம் அதிகாரத்தில் இருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நடைமுறைப்பாடங்கள் பற்றி நீங்கள் நினைப்பது என்ன?

பாபிலோனின் வீழ்ச்சி (18:9-19)

தூதன் எந்திரக் கல்லை எடுத்தல் (18:21)